

L'ARAMPRUNYA

PORTANTVEU D'ESQUERRA

Director: MARIAN COLOMÉ

Núm. solt 20 cts.

Crònica política

POLITICA LOCAL

De la lamentable sessió municipal última a Gavà, i com a prova de l'agitada que fou, n'extreiem aquest diàleg, breu però substancial.

Amb aquestes dues frases es vol representar dues orientacions de govern: la possibilitat d'un govern que compti amb el nombre suficient de vots que democràticament li permetin governar, sense que en cap moment hagi de sacrificar cap postulat de partit a les conveniències d'un grup o d'uns regidors que puguin cotitzar els seus vots, i per altra banda la frase: «Això és massa antic», vol significar, a l'entendre del cronista, que es volen uns motllos nous que permetin una oposició a tot allò que les minories creguin convenient.

La llei Municipal Catalana i la llei Electoral interina, aprovades pel Parlament Català, amb motiu de les eleccions municipals últimes, tenen per objecte la consecució de fortes majories que permetin desenvolupar una tasca eficient en els Ajuntaments catalans. Tant és així, que precisament el règim autònic, que ha començat a instaurar-se a Catalunya, necessita que forçosament els Ajuntaments catalans portin a cap una tasca que no defraudi el poble que els elegí. Sols amb una majoria que obeeixi a una sola disciplina pot portar aquesta satisfacció als ciutadans. Per tant, la frase: «Vots són trumfos», la creiem acceptable i beneficiosa. Però... és una arma aquesta que convé a les majories nombroses i disciplinades esgrimir-la amb cura. Es una arma que sols és bona i beneficiosa quan es té el convenciment absolut que les minories no cerquen altra cosa que el desprestigi de la majoria i per tant el de l'Ajuntament. Tota majoria amb la responsabilitat de govern ha de defensar per damunt de tot la dignitat i el prestigi de l'Ajuntament que governa. En aquest cas, el compliment exacte de la frase indicada és una obligació.

Se'ns dirà que això no és democràtic. Per democràcia entenem el govern de la majoria, lliurement expressada pel poble en uns comicis. Quan és així, totes aquelles disposicions, dictàmens, etc., que responguin als postulats del partit, sota el nom dels quals es presentaren a les eleccions, i totes aquelles promences fetes al poble de millorament, i que el poble refrendà amb el seu vot, són disposicions a les quals és aplicable el dret democràtic de la majoria de vots. No es falta, doncs, ni a la democràcia ni a les promences fetes al poble.

«Això és massa antic», manifestà un Conseller de les minories. Jo recordo ara dues tasques parlamentàries que vénen al cas. La una és la tasca d'oposició de la minoria radical en les Corts Constituents. En nom de la democràcia, obstruïren tant com volgueren, feren servir la democràcia per desprestigiari el Govern i les Corts, després de l'obstrucció radical les Corts Constituents, voltades d'un desprestigi fictici, però que enlluernà fins els alts poders de l'Estat, foren dissoltes. El resultat el veiem ara. L'altre cas és a l'Ajuntament de Barcelona. La minoria de la Lliga usà i abusà de tots els mitjans per a desacreditar el primer Ajuntament republicà de Barcelona.

Recordant aquests dos casos, em pregunto: Es això el que volen les minories locals? Es per aconseguir això mateix que empen la frase: «Això és massa antic»?

No és a nosaltres. Es a la majoria, amb la tàctica política que creguin convenient, a qui toca desxifrar l'enigma.

Per damunt de tot, tots els Consellers, majoria i minories, han de vetllar pel màxim prestigi de l'Ajuntament.

Tingueu la seguretat, els uns i els altres, que el desprestigi de l'Ajuntament és el desprestigi de tots els que hi contribueixen.

X.

Per la molta extensió d'aquesta crònica deixem per al número vinent el comentari a la política general i estrangera i també la contesta a Aliança Obrera, que prometem el passat número.

Fotografia obtinguda pel fotògraf d'aquesta població Sr. LERIN, que palesa la gran animació de l'Aplec de dilluns passat

